

РЕШЕНИЕ НА СЪДА

4 февруари 1997 година*

„Банани – Обща организация на пазарите – Природно бедствие – Квота за внос – Регулиране и разпределяне”

По съединени дела C-9/95, C-23/95 и C-156/95

Кралство Белгия, за което се явява г-н J. Devadder, административен директор в Министерство на външните работи, външна търговия и сътрудничество с развиващите се страни, в качеството на представител, със съдебен адрес в Люксембург в белгийското посолство, 4 Rue des Girondins,

ищец по дела C-9/95 и C-156/95,

и

Федерална република Германия, за която се явява г-н Ernst Röder, Ministerialrat във Федералното министерство на икономиката, D-53107 Bonn, в качеството на представител,

ищец по дело C-23/95,

срещу

Комисията на европейските общности, за която се явяват

- по дела C-9/95 и C-156/95, г-н T. van Rijn, правен съветник,

- по дело C-23/95, г-н D. Voß, правен съветник, и г-н K.-D. Borchardt от нейната правна служба,

в качеството на представители, със служебен адрес в Люксембург, в кантората на г-н C. Gómez de la Cruz от нейната правна служба, Wagner Centre, Kirchberg,

ответник,

подкрепян

по дела C-9/95, C-23/95 и C-156/95 от

Обединеното кралство Великобритания и Северна Ирландия, за което се явява г-н S. Braviner от правния отдел на Министерство на финансите, в качеството на представител, и от г-н D. Anderson, barrister, със служебен адрес в Люксембург, в посолството на Обединеното кралство, 14 Boulevard Roosevelt,

* Езици на производството : нидерландски и немски.

и по дело C-156/95 от

Френската република, за която се явява адв. С. de Salins, помощник-директор в отдела по правни въпроси към Министерство на външните работи, и г-н F. Pascal, административно аташе в същия отдел, в качеството на представители, със служебен адрес в Люксембург във Френското посолство, 9 Boulevard du Prince Henri,

встъпили страни,

иск за отмяна,

- по дела C-9/95 и C-23/95, на Регламент (ЕО) № 2791/94 на Комисията от 16 ноември 1994 г. относно извънредното разпределяне на количества, допълнителни към тарифната квота за внос на банани през 1994 г. в резултат на тропическата буря Деби (ОВ L 296, стр. 33) и

- по дело C-156/95, на Регламент (ЕО) № 510/95 на Комисията от 7 март 1995 г. относно извънредното разпределяне на количества, допълнителни към тарифната квота за внос на банани през първата четвърт на 1995 г. в резултат на тропическата буря Деби (ОВ L 51, стр. 8),

СЪДЪТ,

в състав: г-н G.C. Rodríguez Iglesias, председател, г-н G.F. Mancini, г-н J. C. Moitinho de Almeida (докладчик) и г-н J. L. Murray, председатели на състав, г-н P. J. G. Kapteyn, г-н C. Gulmann, г-н D.A.O. Edward, г-н J.-P. Puissochet, г-н G. Hirsch, г-н P. Jann и г-н H. Ragnemalm, съдии,

генерален адвокат: г-н M. V. Elmer,

секретар: г-жа D. Louterman-Hubeau, главен администратор,

като има предвид доклада от съдебното заседание,

след като изслуша устните аргументи на страните на заседанието на 9 юли 1996 г., на което белгийското правителство е представлявано от г-жа A. De Ridder, помощник-съветник в правния отдел на Министерство на външните работи, външна търговия и сътрудничество с развиващите се страни, в качеството на представител; германското правителство от г-н Bernd Kloeke, Oberregierungsrat във Федералното министерство на икономиката, в качеството на представител; Комисията от г-н T. van Rijn и г-н D. Boof; правителството на Обединеното кралство от г-н D. Anderson и френското правителство от г-н F. Pascal,

след като изслуша Становището на Генералния адвокат на заседанието от 15 октомври 1996 г.,

постанови настоящото

Решение

1. С искиви молби, постъпили в секретариата на Съда на 16 януари 1995 г. по дело С-9/95 и на 17 май 1995 г. по дело С-156/95, Кралство Белгия завежда иск по първия параграф от член 173 от Договора за ЕО за отмяна на Регламент (ЕО) № 2791/94 на Комисията от 16 ноември 1994 г. относно извънредното разпределяне на количества, допълнителни към тарифната квота за внос на банани през 1994 г. в резултат на тропическата буря Деби (ОВ L 296, стр. 33) и на Регламент (ЕО) № 510/95 на Комисията от 7 март 1995 г. относно извънредното разпределяне на количества, допълнителни към тарифната квота за внос на банани през първата четвърт на 1995 г. в резултат на тропическата буря Деби (ОВ L 51, стр. 8) (наричани по-долу „оспорваните регламенти“). С молба, постъпила в секретариата на Съда на 2 февруари 1995 г. по дело С-23/95, Федерална република Германия завежда иск съгласно първия параграф на член 173 от Договора за ЕО за отмяна на член 1, параграф 2 и член 2 от Регламент № 2791/94.

2. По силата на три определения на председателя на Съда от 6 юли 1995 г. (С-9/95 и С-23/95) и от 9 януари 1996 г. (С-156/95) Обединеното кралство получава разрешение да встъпи по трите дела в подкрепа на исканията на Комисията.

3. С Определение на председателя на Съда от 6 септември 1995 г. Френската република получава разрешение да встъпи по дело С-156/95 в подкрепа на исканията на Комисията.

4. С Определение на Председателя на Съда от 14 юни 1996 г. трите дела са съединени за целите на устната фаза на производството и издаването на решение.

5. Дял IV на Регламент (ЕИО) № 404/93 на Съвета от 13 февруари 1993 г. относно общата организация на пазара на банани (ОВ L 47, стр. 1; наричан по-долу „Регламент на Съвета“), въвежда общ режим за търговия с трети държави на мястото на различните предходни споразумения в сила в държавите-членки.

6. Член 18, параграф 1 от този регламент, изменен с Регламент (ЕО) № 3290/94 на Съвета от 22 декември 1994 г. относно регулирането и преходните споразумения, изисквани в земеделския отрасъл за изпълнение на споразуменията, сключени по време на Уругвайския кръг на многостранните търговски преговори (ОВ L 349, стр. 105), при условие че тарифна квота от 2,1 милиона тона (нето тегло) трябва да се отпусне за 1994 г. и 2,2 милиона тона (нето тегло) за следващите години за внос на „банани от трети страни“ и на „банани от нетрадиционни държави от Африка, Карибите и Тихоокеанския басейн (АКТБ)“.

7. Член 19, параграф 1 от Регламента на Съвета разпределя тарифната квота, като от нея 66,5 % се отпускат на категорията оператори, търгуващи с банани от трети страни или нетрадиционни АКТБ държави, 30 % на категорията

оператори, търгуващи с банани от държави от Общността или традиционни АКТБ държави и 3,5 % на категорията оператори, установени в Общността, които започват след 1992 г. търговия с банани, произхождащи не от Общността или традиционни АКТБ държави.

Член 19, параграф 4 предвижда:

„Ако тарифната квота се увеличи, допълнителното налично количество се разпределя на вносителите в категориите, изброени в параграф 1 ...”

8. Член 16, параграф 1 от Регламента на Съвета предвижда, че всяка година прогнозен баланс на предлагането трябва да си изготвя по отношение на производството и потреблението в рамките на Общността и по отношение на вноса и износа.

Съгласно член 16, параграф 3 от този регламент:

„Когато се налага, особено при отчитане на последиците от извънредните обстоятелства, засягащи производството или условията за внос, балансът може да се регулира по време на пазарната година. В такъв случай тарифната квота, предвидена в член 18 се адаптира в съответствие с процедурата, уредена в член 27.”

9. Последната алинея от член 18, параграф 1 от Регламента на Съвета предвижда, че когато търсенето на Общността, определено въз основа на прогнозния баланс на предлагането, се повиши, обемът на годишната квота трябва да се увеличи в съгласно процедурата, изложена в член 27.

10. Член 20 от Регламента на Съвета оправомощава Комисията да приема и регулира прогнозния баланс на предлагането, предвиден в член 16, и да приема подробни правила за прилагане на дял IV, което може да обхване по-специално допълнителни мерки относно въпроса за лицензиите, срока им на валидност и условията за прехвърляемостта им.

11. Член 30 от този регламент гласи:

„Ако се изискват специални мерки след м. юли 1993 г. за подпомагане на преминаването от споразуменията, съществуващи преди влизането в сила на този регламент, към тези, предвидени във въпросния регламент, и по-специално за преодоляване на трудностите от чувствителен характер, Комисията в съответствие с процедурата, уредена в член 27, предприема всякакви преходни мерки, каквито счете за необходимо.”

12. Член 27 от Регламента на Съвета, с който по-специално са свързани членове 16, 18, и 30, оправомощава Комисията да приеме въвеждащи мерки в съответствие с така познатата процедура на управителния комитет. Тази разпоредба предвижда по-специално, че комитетът трябва да предостави становището си относно мерките, чието предприемане предстои, в срок, определен от председателя му съобразно неотложността на разглежданите въпроси, и че Комисията приема мерки, които се прилагат незабавно.

13. Член 12 от регламента, който е част от дял III, Подпомагане, създава механизъм за предоставянето на помощ на производителите на банани от Общността за компенсиране на всяка загуба на приходи.

14. За да приложи Регламента на Съвета, Комисията приема по-специално Регламент (ЕИО) № 1442/93 на Комисията от 10 юни 1993 г., излагащ подробни правила за прилагането на споразуменията за внос на банани в Общността (ОВ L 142, стр. 6), което също разграничава трите категории оператори, изброени в параграф 7 от настоящето решение, и ги класифицира като категории А, В и С.

15. Приемането на Регламенти № 2791/94 и № 510/95 е аргументирано във второто съображение, както следва:

„... на 10 септември 1994 г. тропическата буря Деби причинява сериозни щети на банановите плантации в регионите на общността Мартиника и Гваделупа и в държавите от АКТБ Сейнт Лусия и Доминика; като се вземе предвид, че последиците от тези извънредни обстоятелства върху продукцията в засегнатите региони ще се отразят до м. юли 1995 г. и ще засегнат значително вноса и доставките на пазарите на Общността през четвъртото тримесечие на 1994 г. (Регламент № 2791/94; през първата четвърт на 1995 г., в случая на Регламент № 510/95); като се вземе предвид, че това вероятно ще породи значително повишение на пазарните цени в някои региони на Общността.”

16. Оспорваните регламенти се основават на Регламента на Съвета, по-специално на членове 16, параграфи 3, 20 и 30, а също така и на Регламент № 1442/93.

17. По отношение на член 16, параграф 3 Комисията обявява в четвъртото съображение от преамбюлите на Регламенти № 2791/94 и 510/95, че:

„адаптирането на тарифната квота следва да разрешава адекватни доставки за пазара на Общността до края на 1994 г. (Регламент № 2791/94; през първата четвърт на 1995 г., в случая на Регламент № 510/95) и да осигурява обезщетение на оператори, които включват или пряко представляват производители на банани, претърпели загуби (щети, в случая с Регламент № 510/95) и които освен това поради липсата на подходящи мерки рискуват да загубят традиционните си позиции на пазара на Общността в дългосрочен план.”

18. Оспорваните регламенти установяват допълнителни количества от 53 400 и 45 500 тона, разпределени съответно за оператори, снабдяващи Общността с банани от Мартиника, Гваделупа, Сейнт Лусия и Доминика.

19. Решение 94/654/ЕО на Комисията от 29 септември 1994 г. за приемане на прогнозния баланс на предлагане на производство на банани, потребление, внос и износ за Общността за 1994 г. (ОВ L 254, стр. 90), предхождащо Регламент № 2791/94, гласи във второто съображение от преамбюла, че балансът за предлагането трябва да се преразгледа, „за да се отчете влиянието

на тропическата буря Деби върху производството в Мартиника, Гваделупа и някои АКТЬ държави.”

20. Решение 94/752/ЕО на Комисията от 18 ноември 1994 г. за изменение на Решение 94/654/ЕО (ОВ L 298, стр. 48), прието след Регламент № 2791/94, въвежда преработен прогнозен баланс на предлагането въз основа на изследване на положението и достоверна оценка на последствията от тропическата буря Деби за производството и наличността на банани от определени производствени региони на Общността и АКТЬ държави, пострадали от бурята.

По първата жалба

21. Кралство Белгия и Федерална република Германия приемат, че нито член 16, параграф 3, нито член 20, нито член 30 от Регламента на Съвета позволяват да се прави отклонение от формулата за разпределяне, уредена в член 19, параграф 1 в случай на увеличение на тарифната квота. Следователно, тези разпоредби не могат да служат като основание за оспорваните регламенти.

22. Що се касае до член 30 от Регламента на Съвета, Съдът поддържа, че както изглежда от 22 съображение от преамбюла към този регламент, въпросната разпоредба е предназначена за случаите на смущения във вътрешния пазар, които е вероятно да се породят от замяната на различните национални разпоредби с общата организация на пазара. В тази връзка разпоредбата изисква Комисията да предприеме всякакви преходни мерки, каквито счете за необходимо (Определение от 29 юни 1993 г. по дело Германия/Съвет, С- 280/93 R, Recueil, стр. I-3667, точки 46 и 47, и Решение от 26 ноември 1996 г. по дело T. Port, С-68/95, Recueil, стр. I-6065, точка 34).

23. Приложението на член 30 е под условието, че специфичните мерки, които Комисията трябва да приеме, са предназначени да подпомогнат прехода от националните разпоредби към общата организация на пазара и са належащи именно поради тази цел (дело T. Port, посочено по-горе, точка 35).

24. Тези преходни мерки трябва да са насочени към трудностите, срещани след установяването на общата организация на пазара, но произхождащи от състоянието на националните пазари преди приемането на оспорваните регламенти (дело T. Port, точка 36).

25. Лошото време, което ускорява приемането на оспорваните регламенти, въпреки това не попада в категорията на трудностите, с които член 30 се занимава, и следователно тази разпоредба не може да служи като основание за приемането на оспорваните регламенти.

26. По отношение на член 16, параграф 3 от Регламента на Съвета, трябва да се отбележи, че тази разпоредба оправомощава Комисията на общо основание да адаптира в съответствие с процедурата, изложена в член 27, тарифната квота при извънредни обстоятелства, засягащи производството или условията за внос.

27. Трябва да се отчете в тази връзка, че поне в две държави-членки, Обединеното кралство и Франция, съществуват механизми за предприемане на жизненоважни мерки в случай на природни бедствия. След като не е постановил сам никакви правила в Регламент № 404/93 за справяне с извънредните обстоятелства, засягащи производството или условията за внос, Съветът предпочита да оправомощи Комисията или да си запази правото да адаптира тарифната квота според потребностите във всеки отделен случай, като се съгласува с процедурата, изложена в член 27.

28. Освен това, доводът на Кралство Белгия, че компенсаторната помощ, предвидена в член 12 от Регламента на Съвета, би била правилното средство за преодоляване на вредите, причинени от природни бедствия, не може да бъде приет.

29. Както Комисията правилно подчертава, компенсаторната помощ се предоставя във връзка с банани, продадени на пазара на Общността и пресметнати спрямо средния производствен приход за даден производствен регион. Когато банановите дървета са унищожени от буря обаче, не се осъществява никаква търговия на банани от засегнатия от бурята регион и разликата между средния производствен приход за даден регион и средния приход за Общността не може да обезщети загубите, причинени от такова природно бедствие. Още повече, че само производители от Общността имат право на помощта, предвидена в член 12.

30. За да се оцени дали при определянето на тарифната квота съгласно член 16, параграф 3 от Регламента на Съвета, формулата за разпределение, изложена в член 19, параграф 1, трябва да се спазва и да се направи отнасяне към формулировката и контекста на член 19, параграф 1 и параграф 4.

31. В това отношение трябва да се отбележи, че член 19, параграф 4 от Регламента на Съвета трябва да се прилага във връзка с четвъртата алинея от член 18, параграф 1, която урежда увеличението на тарифната квота за следващата пазарна година вследствие на повишено търсене в Общността, определено въз основа на баланса на предлагането за потреблението в Общността по време на пазарната година.

32. Обратно на това, разпоредбите на член 16, параграф 3, които според структурата на дял IV на Регламента на Съвета предхожда членове 18 и 19, са свързани не с годишното регулярно увеличение на квотата, а с адаптирането ѝ по време на пазарната година, за да се уредят непредвидените ситуации, особено последиците от извънредни обстоятелства, засягащи производството или условията за внос, като природните бедствия, ускорили приемането на оспорваните регламенти. Освен това деветото съображение от преамбюла на Регламента на Съвета изрично предвижда, че прогнозията баланс на предлагането трябва да може да се преразгледа през годината с оглед обстоятелства, включително специфични климатични събития.

33. Освен това прилагането на формулата за разпределяне, изложена в член 19, параграф 1 от Регламента на Съвета, спрямо адаптацията на тарифната

квота съгласно член 16, параграф 3 би пренебрегнало тази цел, доколкото последица от него е предоставянето на допълнителни вносни права на оператори, които не са пострадали от извънредни обстоятелства и не би откликнало на специфичното положение на операторите, пострадали от подобни събития.

34. От изложеното по-горе следва, че при адаптиране на тарифната квота по време на пазарната година по необходимост е възможно съгласно член 16, параграф 3 от Регламента на Съвета отклонение от формулата за разпределяне, изложена в член 19, параграф 1 от Регламента на Съвета, по отношение на частта от квотата, която се регулира.

35. Така предоставените правомощия на Комисията по силата на член 16, параграф 3 от Регламента на Съвета не надхвърлят тези, предоставени Ж съгласно четвъртата точка от член 155 от Договора за ЕО.

36. Съдът последователно поддържа, че от контекста на Договора, в който трябва да се постави член 155, и от практическите изисквания, че понятието за въвеждане и прилагане трябва да се тълкува разширително. След като единствено Комисията е в позиция да следи насоките на земеделския пазар и да реагира бързо при необходимост, Съветът може да Ж предостави широки правомощия в тази сфера. Следователно, границите на тези правомощия трябва да се определят според много неща, но най-вече жизненоважните основни цели на пазарната организация (Решение от 29 юни 1989 г. по дело Vreugdenhil и Van der Kolk и др., 22/88, Recueil, стр. 2049, точка 16, и делата, посочени в него, както и Решение от 17 октомври 1995 г. по дело Нидерландия/Комисия, C-478/93, Recueil, стр. I-3081, точка 30).

37. Така Съдът постановява, че по въпроси, свързани със земеделие, Комисията е оправомощена да приема всички необходими или подходящи мерки за прилагането на основното законодателство, при условие че не противоречат на него или на законодателството за прилагане, прието от Съвета (Решение от 15 май 1984 г. по дело Zuckerfabrik Franken, 121/83, Recueil, стр. 2039, точка 13, и по дело Нидерландия/Комисия, посочено по-горе, точка 31).

38. Съгласно член 16, параграф 3 от Регламента на Съвета, тарифната квота трябва да се адаптира в съответствие с процедурата, уредена в член 27.

39. Според последното съображение от преамбюла на оспорваните регламенти, Управителният комитет по бананите не изразява становище в срока, определен от председателя му.

40. Затова се налага Комисията да приеме мерките, съответстващи на неотложността на ситуацията.

41. С оглед обстоятелствата трябва да се отчете, че Комисията при приемане на оспорваните регламенти има правото да се позовава на член 16, параграф 3 от Регламента на Съвета.

42. Първата молба за отмяна, следователно, трябва да бъде отхвърлена.

По втората молба

43. При подаването на тази молба Федерална република Германия отчита, на първо място, че Регламент № 2791/94 не съдържа никакво указание за претърпяната вреда. Прогнозният баланс на предлагането, изготвен на 29 септември 1994 г., не взема под внимание последиците от тропическата буря Деби. Преразгледаният баланс от 18 ноември 1994 г., изготвен след приемането на Регламент № 2791/94, е свързан със загубата на предлагане от Общността като цяло и от всички АКТЬ държави. Дори да се приеме, че загубите от реколтата са от порядъка на 53 400 тона, както гласи Регламент № 2791/94, този регламент не съдържа никакви изложения на доводи, обосноваващи прекомерната компенсация на загубите посредством предоставянето на права за внос на банани от трети държави.

44. В тази връзка не трябва да се забравя, че Съдът последователно поддържа, че аргументите, изисквани от член 190 от Договора, трябва да съответстват на характера на въпросната мярка. Трябва ясно и недвусмислено да излагат аргументите на институцията, която е издала мярката, за да се информират заинтересуваните лица от обосноваването на приетата мярка, и да може Съдът да упражнява правомощията си по разглеждане на дела. Поддържа се също, че обосноваването на дадена мярка не е задължително да посочва фактите или законите, които засяга, при условие че попада в общата схема на набора от мерки, от които е неизменна част (вж. Решения от 13 октомври 1992 г. по съединени дела Португалия и Испания/Съвет, С-63/90 и С-67/90, *Recueil*, стр. I-5073, точка 16, и от 14 юли 1994 г. по дело Гърция/Съвет, С-353/92, *Recueil*, стр. I-3411, точка 19).

45. Както е отбелязано в параграф 15 от настоящото решение, Комисията обосновава приемането на оспорваните регламенти посредством тропическите бури, връхлетели някои територии на Общността и определени АКТЬ държави, вредоносните последици от тези природни бедствия върху производството в засегнатите региони и въздействието върху доставките за пазара на Общността; обърнато е внимание и на риска от повишаване на цените в някои региони на Общността.

46. По същия начин Комисията обяснява, както се вижда в параграф 17 от настоящото решение, че адаптирането на тарифната квота съгласно член 16, параграф 3 от Регламента на Съвета е предназначено да осигури адекватни доставки за Общността и да компенсира операторите, пострадали от природни бедствия.

47. В Решение 94/654 Комисията установява прогнозен баланс на предлагането на бананова продукция, потреблението, вноса и износа за Общността за 1994 г., като уточнява, че балансът се преразглежда за отчитане на природните бедствия, връхлетели определени региони на Общността и някои АКТЬ държави.

48. С Решение 94/752 Комисията издава преработения прогнозен баланс на предлагането, чиято последица е повишаването на тарифната квота посредством Регламент 2791/94.

49. На последно място, член 1, параграф 2 от Регламент № 2791/94 определя загубите в предлагането, за които трябва да се отпусне обезщетение.

50. Федерална република Германия също критикува Комисията, че не е изложила доводи, обосноваващи необходимостта от предоставяне на икономическите оператори, претърпели загуби, права да внасят банани от трети страни и свръхкомпенсирането им за причинените вреди чрез издаването на съответните вносни лицензии. Тази критика се основава на твърдението, че операторите, претърпели загуби, са могли да получат доставки на банани от Общността или АКТБ и предоставянето на лицензии за внос на банани от трети страни означава, че се облагодетелстват финансово в по-голяма степен, отколкото биха го направили при продажба на еквивалентно количество банани от Общността или АКТБ.

51. В тази връзка трябва да се отбележи на първо място, че загубите в производството на банани в Общността или ограничаването на възможностите за внос на банани от традиционни АКТБ държави дава повод на Комисията да предоставя повече права за внос на банани от трети държави, за да се осигури достатъчно предлагане на банани в Общността.

52. Освен това следва да се отчете, както генералният адвокат посочва в точка 35 от становището си, че би било трудно за операторите, пострадали от въпросните природни бедствия, да получат доставки на банани от Общността или от традиционни АКТБ държави, доколкото производството на тези банани е спаднало именно в резултат от тези бедствия.

53. Що се касае до възможността за продажба на лицензии за внос, Комисията се произнася на заседанието, без да бъде опровергана, че операторите, пострадали от природни бедствия, всъщност използват въпросните лицензии, за да купуват банани от трети страни. Следователно, предполагаемото свръхобезщетение на вреди, за което според ищеца трябва да се изложат особени причини, не е доказано.

54. Следователно, трябва да се постанови, че с оглед особените обстоятелства, особено неотложността, Комисията излага достатъчно доводи за Регламент № 2791/94 и правното основание, подкрепящо иска за отмяна поради предполагаеми нарушения на член 190 от Договора, подадена от Федерална република Германия по дело С-23/95, трябва да бъде отхвърлена.

55. От изложеното по-горе следва, че исковите молби, подадени от Кралство Белгия и Федерална република Германия, трябва да бъдат отхвърлени.

По съдебните разноски

56. Съгласно член 69, параграф 2 от Процедурния правилник загубилата делото страна се осъжда да заплати съдебните разноски, ако направено такова

искане от спечелилата страна. Понеже Кралство Белгия и Федерална република Германия са загубили делото, те трябва да платят съдебните разноски. Съгласно член 69, параграф 4 от този правилник, държавите-членки и институциите, които встъпват в съдебни производства, поемат собствените си разходи.

По изложените съображения Съдът реши:

- 1. Отхвърля исковите молби.**
- 2. Осъжда ищите да платят съдебните разноски.**
- 3. Осъжда встъпилите страни да поемат собствените си съдебни разноски.**

Подписи

Произнесено в открито съдебно заседание в Люксембург на 4 февруари 1997 година.

Подписи